

intenționăm să fie o școală. Pentru spectatori și pentru noi toți, cei din teatru.

— *Care va fi aportul Consiliului artistic la realizarea importantelor obiective propuse și, în general, ce metode de consultare colectivă preconizați?*

— Consiliul artistic are sarcini bine știute: se ocupă de definitivarea repertoriului, vizionează spectacolele în diferite faze ale montării lor etc. În afara Consiliului artistic, teatrul și-a creat un grup de consilieri ai conducerii, oameni de profesii diferite. Printre aceștia, critici de teatru — Valentin Silvestru, Andrei Băleanu, Traian Șelmaru, Mircea Alexandrescu, Dinu Săraru, compozitorul Teodor Grigoriu, pictorul Perahim, sculptorul Vlad, regizorii Cernescu și Giurchescu. Aportul acestui grup de consilieri ai teatrului — care nu vor lua parte la ședințele Consiliului artistic — ne va fi foarte util, îndeosebi în îndrumarea activității studioului experimental.

L-am întrebat pe Horia Lovinescu, cum vede, pe viitor, stringerea relațiilor teatrului cu publicul.

— Am vrea să ajungem să creăm un cît mai mare grup de prieteni credincioși ai teatrului. Un fel de „asociație a prietenilor teatrului” — *adăugă el, mai în glumă, mai în serios.* Am vrea ca acești prieteni consecvenți ai teatrului să contribuie efectiv la munca studioului nostru experimental, prin participare și sugestii.

Ieșind din cabinetul directorial, am făcut o escală la secretariatul literar. Toți citeau piese într-un act. Nu i-am reținut din treabă.

Călin Căliman

SICĂ ALEXANDRESCU pune în scenă

Vlaicu-Vodă de Alexandru Davila și

Vedere de pe pod de Arthur Miller

la Teatrul Național „I. L. Caragiale”

— Am fost însărcinat de conducerea teatrului să pun în scenă drama istorică a lui Davila, *Vlaicu Vodă*, ceea ce mă mulțumește foarte mult. Piesa lui Davila are ca temă afirmarea demnității naționale și lupta dusă în trecut în numele acestei cauze. Consider că Teatrul Național aduce astfel o contribuție la evocarea acestei lupte.

Proiectul montării este gata. Întrucît piesa se petrece într-o epocă nu toc-

mai clară pentru noi, care ține mai puțin de istorie decît de legendă — vremea începutului de întemeiere a voievodatelor romîne — mă voi îndepărta de concepția în care au fost realizate pînă acum montările ei. Doresc să pun în scenă un spectacol care prezintă o lume mai primitivă, mai țărănească decît lumea tradițională prezentată pe scenă, socotind că istoria lui Vlaicu nu se petrece la o fastuoasă curte domnească. Tocmai asta mi se pare a fi diferența dintre voievodul român și reprezentanții Curții de la Viena,

care se înfățișează ca adevărați nobili, deosebindu-se mult de oamenii modești și simpli ce țineau pe vremea aceea în mînă destinele țării. Pe linia aceasta, vor fi elaborate decorurile și costumele, cu foarte prețioasa colaborare a lui Alexandru Brătășanu. Mai tirziu, mă voi ocupa de o altă piesă încredințată mie de direcția teatrului, *Vedere de pe pod* de Arthur Miller (titlu destul de aproximativ tradus). Și această piesă mă pasionează foarte mult; o socotesc dintre cele mai bune, poate cea mai bună piesă a dramaturgului american, o operă foarte bogată în idei și foarte teatrală.

Am primit o propunere din partea Teatrului „C. Tănase”, în legătură cu un spectacol alcătuit din schițe de Caragiale. Desigur, mi-ar plăcea să lucrez la o asemenea reprezentație, dacă voi avea acordul conducerii teatrului nostru. În proiectele mele figurează și o călătorie în Olanda; un teatru din Amsterdam a hotărît să pună în scenă o piesă de Caragiale, pentru realizarea căreia m-a invitat.